

ה"ת 17115/01/21 - משטרת ישראל - ימ"ר תל אביב נגד אליו גואטה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ת 21-01-17115 ימ"ר תל אביב נ' גואטה

לפני כבוד השופט שמאו בקר
משטרת ישראל - ימ"ר תל אביב
המבקש:
נגד

המשיב:
ב"כ המבקש: עוה"ד צחי הבדל וילך צ', פמת"א (פלילי)
ב"כ המשיב: עו"ד ד"ר איתן פינקלשטיין

ה ל ט ה

הרשי נו^תן שירותים פיננסיים (צ'יינגן, בז'רגון הרלוונטי) - מבחינת דין אישור הלבנת הון - לקבל העברה בנקאית מצ'יינגן אחר, ידוע ומזהה, ולהעבירו במצוון לפולוני-אלמוני ללא רישום זההו של אותו שליח? ואם לאו - האם התשובה משתנה אם נטען כי השילוח האלמוני הוא "מטעם" מי שביצע את העברה הבנקאית במקור?

זו היא המחלוקת שבליבת החלטה זו.

מונחת לפנֵי בקשה המדינה (להלן: המבוקשת) להארכת משך החזקת תפוסים על פי סעיף 35 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) התשכ"ט-1969 (להלן: הפקודה) יחד עם סעיפים 21 ו- 26 לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000 (להלן: חוק איסור הלבנת הון).

החישד

1. המשיב, אליו גואטה (להלן: המשיב, או גואטה) חשוד בביצוע עבירה של הלבנת הון, לפי סעיף 3 (ב) לחוק איסור הלבנת הון, שעוניינה הCESLA או אי-דיוח של פעולה כדין לרשות. על פי החישד, גואטה הוא בעליה של "יוני צ'ינגן", חברת בעלת רישיון נש"פ (נותן שירותים פיננסיים) מטעם שוק ההון (להלן: יוני צ'ינגן); החישד התמקד בעיקר בפעולותיו של יוני צ'ינגן אל מול צ'ינגן נוסף, אחר, הלוא הוא "אונו פיננסים" (להלן: אונו צ'ינגן).

2. על פי החישד, בין התאריכים 21.1.2018 ועד 20.9.2018 (להלן: העת הרלוונטית) העניק יוני צ'ינגן לאונו צ'ינגן שירות ניכוי צ'קם כנגד כסף מזומנים (בשווי של כ- 5.5 מיליון ₪), וכן בוצעו העברות בנזקים מאונו צ'ינגן אל יוני צ'ינגן כנגד סכום מזומן (בסך של 39,158,907 ₪)[1].

לטענת הפרקליטות, "רובן המכרייע" של פעולות בדבר הוצאה הכספי מהכרטסת של אונו צ'ינגן אצל יוני צ'ינגן לא תועדו במלואן, באופן שלא נרשםו פרטיהם של מקבלי הכספיים; אך, **שירות מיליון שקלים נמסרו לכוארה לאנשים אNONIMIIM, בלתי מזוהים כלל, שפרטיהם לא נרשמו במערכת של יוני צ'ינגן, וכפועל יצא - לא דוחו (פחות לא באופן מלא) כחוק.**

הרקע העובדתי

3. בתאריכים 5.7.2020 ו-21.7.2020 הוצאו על ידי בית משפט השלום בתל אביב צווי חיפוש נגד המשיב; ביום 27.7.2020 בוצעו הצוויים, נערכו חיפושים בהתאם, ונפתחו נכסים וכיסים לרוב, ועוד.

4. ביום 10.1.2021 הגישה המבוקשת "בקשה להארכת תפוסים למשך 180 יום" (להלן: הבקשה הראשונה); במסגרת בקשה זו, ביקשה המדינה מבית המשפט להורות על הארכת החזקת התפוסים המפורטים להלן.

נכסים נדל"ן

§ צו מניעה בגוש 6915 חלקה 25.

§ צו מנעה בגוש 5026 חלקה 27.

§	צו מניעת בgosh 6127 חלקה 473 תחת חלקה 1.
§	צו מניעת בgosh 6769 חלקה 40 תחת חלקה 20.
§	צו מניעת בgosh 6770 חלקה 26 תחת חלקה 14.
§	צו מניעת בgosh 7113 חלקה 19 תחת חלקה 11.
§	צו מניעת בgosh 8269 חלקה 123 תחת חלקה 18.
§	צו מניעת בgosh 6670 חלקה 308.
§	צו מניעת בgosh 5026 חלקה 31.

המחאות

177 צ'קים על סך 3,199,418 ₪. §

כספי מזומנים

416,290 ₪. §
21,070 יורו. §
191,584 דולר. §
1,980 דולר קנדי. §
2,770 דולר אוסטרלי. §
1,020 לירה שטרלינג. §
730 פרנק שווייצרי. §

פלאפונים

ארבעה فلاפונים. §

- .5. בדין שהתקיים ביום 24.1.2021, בבקשת המשטרה מבית המשפט להיעתר לבקשתה הראשונה, הצינה את עיקר הממצאים שנאנספו נגד הנאשם במסגרת חקירת המשטרה, ציינה כי הם הועברו לפרקיות לפני שלושה חודשים.
- .6. הנאשם, באמצעות בא כוחו דאז עו"ד רוזנבלום, עתר, מציוון, לדחית התביעה הראשונה; הוא הפנה את בית המשפט, בין היתר, בזמן הרב שחלף מאז הועבר חומר החקירה אל הפרקיות, ועמד על הקשי הכלכלי והנפשי של מרשו, כתוצאה מטופשת הנכיסים ומפארת ההילך בכלל.
- .7. ביום 3.2.2021 הציגו הצדדים הסכמה, בכתב, ביחס לבקשתה הראשונה, לפיה תוקף ההחזקה בתפוסים שפורטו בה יוארך למשך 90 ימים (עד יום 1.5.2021) בכפוף לשחרורו 2.5 מיליון ₪, וביטול צו המונעה נגד נכס נדל"ן בגוש 6769 חלקה 40 תחת חלקה 20; בית המשפט נתן תוקף של החלטה להסכם האמורה.
- .8. והנה, ביום 29.4.2021 הגישה המשטרה "בקשה להארכת תפוסים וקביעת מועד דין" (להלן: הבקשה השנייה), שהיא הבקשה נשוא החלטה זו.
- .9. בדין שהתקיים ביום 25.5.2021 בעניין הבקשה השנייה, עטרה המבקשת "لدחיה בת שלושה שבועות", על מנת לבחון לעומק את טענותיו (החדשות) של הסגנור המלומד עו"ד ד"ר פינקלשטיין, אצל הדרגים הבכירים אצלה; ההנחה הייתה, שאם מתකבלנה טענות ההגנה - יתייר הדין בבקשתה זו, כך שלמעשה המדינה תמשורידה מהנה, ותרפה.
- רק בשל כך, ובלב כבד, הסכימה ההגנה לבקשת הפרקיות, והוסיפה - הטעימה כי לשיטתה "גם אם כל מה שנטען קרה, זה לא עבירה..."; ההגנה הגישה לעיון בית המשפט מסמך בכתב שבו פורטו טענותיה.
- הסגנור המלומד הוסיף עוד, כי החזקת הכספי המזומן בידי המדינה גורמת לגואטה נזק כבד: "הוא לא יכול לעבוד בלי הכספי... העסק שלו משותק זמן רב חודשים ארוכים מאוד ואין לו פרנסה"; כן טענה ההגנה, כי - "הוא נכנס למצב נפשי נוראי ומפחד על חייו, לא שימושו... אימם עליו באופן אקטיבי אבל יש אנשים שעצם הפניה שלהם אליך...".
- .10. בסופו של יום קבע בית המשפט, לאור הסכמת הצדדים, כי הדיון ידחה בשלושה שבועות, לצורך סיום הבדיקה אצל הפרקיות.
- .11. בדין שהתקיים ביום 16.6.2021 הבהירה המדינה, כי לאחר שצללה לעומק טענותיו של גואטה, אין היא משה מעמדתה ועל כן היא עומדת על בקשתה השנייה, ואז'י הגיבה, לגופו של עניין, לחלק מטענות ההגנה; גם ההגנה השלימה את טיעוניה באותו הדיון.

12. בסיום אותה הישיבה נקבע כי המדינה תגביע עוד בכתב על יתר טיעוני ההגנה בתוך 7 ימים, ההגנה תוכל להגיש התיחסותה בהתאם, וכך היה.

דין והכרעה

קיומה של תשתיית ראייתית מספקת

13. ההגנה בטיעוניה אשר לבקשת השניה, כמעט ולא התקhana לפן העובדתי-ראייתי הגלום בה, אלא טענה כי מבחינה משפטית "אין פוטנציאל" להתקיימות עבירה של הלבנת הון, וזאת מטעמים שונים.

14. לאחר שעניינו בדוח, שוכנעתי כי מתקיים חשד סביר, אף לעלה מכך, לביצוע עבירה של איסור הלבנת הון על ידי המשיב.

כך, למשל, ורק בין היתר, עליה מהדוח כי מתוך הכרטסט הכספי שנטפסה אצל יוני צ'ינגן כי "בניתוח מסירת המזומנים בעסקאות הנ"ל (ליקחת כסף מזומנים, פיזית) עולה כי יש 98 עסקאות בהן נמסר מזומנים".

מתוך עסקאות אלה, "לקוח 1443 (אבי אוסעדן)"^[2] קיבל מזומנים ב-39 עסקאות, לquo מס' 1444 (שגיית אוסעדן)^[3] קיבלה מזומנים ב-25 עסקאות, **ואילו ב-30 עסקאות לא מופיע כלל מי קיבל מזומנים"**^[4].

עוד עליה מהדוח, כי מתוך 27 צ'קים שנרשמו ביוני צ'ינגן בכרטסט שהתקhana לאונו צ'ינגן, רק 14 מתוכם נסרקו; כן היה חסר התامة לכארוי בין הצ'קים אותם "שלחו לפריטה" אבי ושגיית אוסעדן, לבין רישומים בכרטסט לquo אונו צ'ינגן אצל יוני צ'ינגן.

15. פשיטה בעני, כי די בעבודות הלכאריות דנא כדי להקים חשד סביר לביצוע עבירה של הלבנת הון, בראש עיף 3 (ב) לחוק איסור הלבנת הון. עדמת המבוקשת בעניין זה, לפיה "די בדברים אלה כדי להציג על הסיכון המשמעותי להלבנת הון אשר הتبיעה לכארה מקום בו הרשות לאיסור הלבנת הון אינה יודעת אודות האדם אשר מחזק סכומי כסף גדולים מאוד, והדבר מהו פוטנציאלי משמעות להלבנת הון - מסירות כספים לגורמים עבריניים - ללא אפשרות מעקב ומידע אודותיהם" - יש בה ממש; על כן, לטעמי, לא יכול להיות חולק. אלא, שבפי ההגנה טענות שונות, מן הגורן ומן היקב, מדוע בנסיבות או בעת בהן בוצעו המעשימים או המחדלים - או שלא הייתה זו עבירה חוקקה עלי ספר, או שלא היה יסוד נPsi לגואטה, או הייתה לאקוונה, ועוד כהנה וכנהנה טענות מצוקות. לטענות אלה אתipsis עוד רגע קצר.

16. ואף זאת: לעלה מהדרוש לציין עוד, כי המבוקשת הוסיף שאונו צ'ינגן ביצה מעין עסקה סיובית, נעדרת היגיון כלכלי. להלן שאלתה הרטورية של המדינה: "מדוע שאונו צ'ינגן תשלם 3 عملות במקום פעולה פשוטה

של משיכת מזומנים ותשולם של עמליה אחת בגינה (מהבנק, למשל - ש.ב.), אלא אם כן, יש לה כוונה להסתיר ולטשטש את זהות מעבורי הכספיים?"; המבקשת ציינה, כי לשיטתה, גרסתו של המשיב ביחס לכך לא הייתה הגונית, ורק העולתה את עצמת החשד נגדו.

17. ההגנה השיבה, לשאלת האמורה (חרף רטוריותה), כי דוקא היה גם היה היגיון כלכלי בבסיס פעולותיה של אוננו צ'ינגן; לשיטתה, העמלה שנגבתה מאוננו צ'ינגן על ידי יוני צ'ינגן הייתה נמנעה יותר מזו שהיתה נגבייה אצל בנק רגיל; עוד ציינה ההגנה כי שעור העמלה שבגדה יוני צ'ינגן מאוננו צ'ינגן בין פריטות מזומנים הייתה נמנעה - 0.1%.

18. איני סבור כי יש בחלוקת עובדתית נקודתית זו^[5] כדי להסביר את ה Kerruk תחת קיומו של חשד סביר לביצוע עבירה של הלבנת הון על ידי המשיב, או אפילו כדי להבהיר את עצמת הראיות נגדו; העדר תיעוד וזהוי של ה"שליחים" אשר אספו-גרפו מזומנים במלויוני שקלים מיוני צ'ינגן, יחד עם פערם בכרטסת הכספי של אוננו צ'ינגן אצל יוני צ'ינגן (ואף בלעדיהם), כמפורט לעיל, מקימים חשד סביר, ולא בעצמה נמנעה, לביצוע עבירה של הלבנת הון על ידי המשיב. ודוק: גם אם היה היגיון כלכלי מוצק במהלך הסיבובי דלעיל (ואני קובלע בכך כי עיקר) - אין זה משנה מה הוא זה לעניין חובת היזהוי והדיווח על חלוקת הכספיים לידי שמעון או ראובן, או לוי, או לכיסיו של השד יודע מי.

טיוננה של ההגנה - אין מסירות החשד

19. במסגרת תשובהה של ההגנה לבקשת השניה, היא הגישה, כאמור, לבית המשפט (וגם למבקשת) טיעונים שונים (שהתרפשו על גבי עשרות רבות של דפים) שלפיהם, לשיטתה, "ambil להתייחס לחומר החוקה ולעצמת הראיות" - כלל "אין היתכנות" להרשעה בעבירה של הלבנת הון במקרה דנא. כפי שכבר נאמר לעיל: ההגנה הניחה, כענין שבעובדה, את אי-הדיוח הנטען, לפחות ברמה צו או אחרת, ואת יבאה השילכה על טיעון משפטי בעיקרו, לפיו אין בمعنىו真正 של המשיב משום עבירה. ATIICHUS APIAOA לטענותיה של ההגנה, להלן.

20. טיעונה הראשון והעיקרי של ההגנה הוא, כי בעת הרלוונטיות לעניינו - "כלל לא הייתה חובת דיווח לרשות לאיסור הלבנת הון בגין מתן שירות של קבלת פיקדון בנקאי בהעברה בנקאית ומסירת מזומנים תמורתו".

אליבא דהמשטרה, ודומה כי על נקודה משפטית זו אין מחלוקת בין הצדדים, הרי שמשטר חובות הדיווח בעת הרלוונטיות לביצוע העבירות לכאורה, קבוע בפרק דז לחוק אישור הלבנת הון, כי נותן שירות מطبع, דוגמת "יוני צ'ינגן", מחויב לדוח על פעולות של "החלפת מطبع" או "מסירת נכסים פיננסיים כנגד מطبع" (אליה הפרטים הרלוונטיים לעניינו מtook רשימה של פעולות אותן מבצע צ'ינגן)^[6]. הפלוגתא בין הצדדים ניטה אודות הפרשנות הרاوية למונח "طبع". בעת הרלוונטיות, הגדר החוק את המונח "طبع", כך - "לרובות שטר כסף, שהם הילך חוקי של המדינה".

על בסיס אלה, טוען הסניגור בעניין זה, בין היתר, כי המונח "طبع" פירושו - "מתכת עגולה שיש לה שווי מסוים"

אשר הורחב בהמשך גם ל - "שטר כספ", אך לא מעבר לכך. דהיינו, מדובר במתכת (choic), או בשטר כסף (note), ותו לא. במלחמות אחרות, לשיטת הסניגור, הסעיפים בחוק הלבנתה הוו אשר עליהם נסמכה המבקשת ככאלה המקיים חובת דיווח במקרה דנן, אינם חלים בעניינו של המשיב, שכן **ההעברה בנסיבות** איננה נופלת בגדר אחד משנה אלה (מטבע או שטר). מכאן, אליבא דעוי פינקלשטיין - לא היה על מה לדוח בכלל, או למצער - לא הייתה חובה לדוח על מאמם.

בא כוח המשיב פרט את הטעמים לפרשנותו זו שנعواצים, לשיטתו, בהיסטוריה החוקיקתית של חוק איסור הלבנתה הוו, דברי ההסביר לתיקונים השונים שנעשו בו, ונימוקים נוספים, שלא זה המקום או המוגרת הדינית המתאימה לפרטם.

21. המבקשת בתגובהה, התנגדה לפרשנותו של הסניגור, וציינה כי קבלתה חוותה תחת תכילת חוק איסור הלבנתה הוו, והיא מהוות "פרצה" בלתי סבירה (וממילא בלתי קיימת) בדיון.

22. לאחר שיעירתי בטיעוני ההגנה, ובתגובה המבקשת, שוכנעתי כי לא ניתן לאמץ את פרשנותה מרוחיקת הלכת של ההגנה.

אכן, קבלת טענה ההגנה עלולה להוביל למצב משפטו שבו, לכארה, נתן שירות מطبع יהא רשאי להעביר מיליון ועשרות מיליון שקלים במזומנים, ובלבד שהתקבלו אצלו בהעברה בנסיבות, שלא כל חובה שהוא לאמת, לזהות ולדוח על הגורמים שקיבלו, יקבלו, את תועפות הכספיים הללו, במזומנים, לידיים.

מצב דברים זה אינו רצוי, לשון המעטה; פרשנות משפטית המאפשרת מהלך עברייני כגון דא איננה סבירה, לטעמי, והיא סותרת חזיתית את ההגין העומד בסיס חוק איסור הלבנתה הוו, שככל תכליתו מניעת הטמעת רכוש או כסף שמקורו בפעולות עברינית, בתוך רכוש הנושא אופי חוקי ותמיים, תוך טשטוש מקורו הבלתי חוקי. מה נפקא ממנה אם הכספי הועבר לחולקה לכל دقיפן אונומי בהעברה בנסיבות, או בכasp מושך, מطبع או שטר? אחת היא ל - השאלה **איך** הועבר המזומנים לחולקה על ידי הצ'ינגן לפולונים - אלמוניים, אם בשקי כסף, במשאית של מטבעות מתכת או בהעברה בנסיבות, מענית כשלג דashtraך.

מתן היתר "להעלים" העברות כספים, לא לדוח עליהם, לא לזהות, לרשום ולדוח מי מקבלם, רק כי הועברו במקור בדרך או באפיק של העברה בנסיבות (ולא בשטר או מطبع) - הוא מרוחיק לכת ובלתי סביר, וכזו היא פרשנותה של ההגנה בעניין זה, בכל הבודד, אותה אני דוחה בשתי ידי.

23. הטיעון השני של ההגנה היה כי - "אחר והיום אין חובת דיווח על מעשה זה (מתן שירות של קבלת פיקדון בנסיבות העברה בנסיבות ומסירת מזומנים תמורה - ש.ב.) הרי שלפי סעיפים 4-5 לחוק העונשין, לא ניתן להגיש בגין כתוב אישום".

ההגנה הוסיפה בעניין זה כי "גם אם מאן דהו ינסה להגדיר את האירוע כתאונה חוקית' בסופה של דבר מדובר בהחלטה מודעת של מחוקק המשנה... תוך אמירה ערכית - למעשה - שחוות הדיווח בגין מתן שירותים בנכסים פיננסיים פחות קritisטיות והמדינה יכולה להסתדר בלבד בעדיה...".

24. המבקשת חלקה על ההגנה, עובדתית ופרשנית אחד, גם בעניין זה, וטענה כי הוראות חובת הדיווח בהתאם לקבוע בסעיף 3 בחוק הלבנתה הון לא בוטלו, אלא, לכל היותר, הוחלפו בהוראות חוק הפיקוח על שירותי פיננסיים (שירותים פיננסיים מוסדרים), תשע"ז-2016).

25. אין בידי לקבל גם את הטיעון הזה. לא שוכנעת כי חל שינוי בעמדתו העקרונית של המחוקק בדבר קיומה של פליליות בנסיבות אלה (הימנעות מדיווח כאמור).

26. המבקשת הפנתה את בית המשפט אל קביעת בית המשפט העליון בעניין רע"פ 8273/13 **מדינת ישראל נ' חימוביץ** (ניתן ביום 25.12.2014) שם דין בית המשפט העליון, בין היתר, בשאלת "מהו הדין, מקום שבו טוען הפרט כי העבירה שבאה הואשם או הורשע בוטלה, ואילו מנגד, טוען כי התמורה שחלה בחקיקה אינה משקפת שינוי תפיסתי? כי הערך החברתי המוגן - לא נס ליחס?".

בית המשפט קבע, בין היתר, כי "אם לא חלה תמורה מספקת בהשקפתו של המחוקק, אם לא בוטל ה'איסורי' הגולם בעבירה, **בשמט הבסיס העיוני והערבי לתחולתו של הסעיף**, (הכוונה היא לסעיף 4 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, שענינו "ביטול העבירה לאחר עשייתה" - ש.ב.) ואין טעם של ממש התומר בשחרורו של העברי מאחריות פלילית".

27. הקביעה לעיל יפה לעניינו: פשיטה בעניין כי גם אם אכן אירעה "תאונה חוקית", כלשונה של ההגנה (ולמען הסר ספק - אין נדרש לכך בהליך מעין זה, וממילא אני קובלך), הרי שברוי כי לא נלווה לה כל שינוי תפיסתי מאת המחוקק. ודוק: היש משפטן סביר שיחלוק כי הימנעות מדיווח על ידי נתן שירות מطبع ביחס לקבالت פיקדון בנקאי בהעbara בנקאית ומסירת מזומנים תמורתו לפולוני לא מזויה - הייתה ונותרה פעולה אסורה ופלילית? טיעונה של ההגנה לפיה נראה כי המדינה החליטה שניתן "להסתדר" גם ללא דיווח כאמור - אין לו שום עיגון, זולת أول, בחלומותיהם הוורודים של מלבייני הון.

28. הטיעון השלישי של ההגנה הוא זה: אונו צ"ינגן היה גם "מבקש השירות" וגם "מקבל השירות" לפי סעיף 9 צו איסור הלבנתה הון (חובה זהה, דיווח וניהול רישומים של נתני שירות מطبع למניעת הלבנתה הון ומיון טrho), תשע"ד-2014.

בהתאם לכך, לשיטת ההגנה - "לו היה מחליט המשיב שלא לדוח אמת כפי שדיוחו, דהיינו, ש'מבקש השירות' ו'מקבל השירות' הוא בעל הכרטסת, אלא היה מחליט להזין בזדון בפרטיו של 'מבקש השירות' או 'מקבל השירות' את הפרטים של האדם שהגיע פיזית ונטל את המזומנים בהתאם להנחייתו של בעל הכרטסת - אז, ורק אז, הם היו

מכשילים בזדון את הדיווח, שכן הם היו טוענים שאותו אדם שבא לחת את הכספי הוא 'מבקש השירות' או 'מקבל השירות', תוך הסתרה והסואה של האמת: שמי שביקש את השירות וכי קיבל אותו, הוא בעל הכרתת והוא בלבד".

ההגנה טענה כי מבחינה רעיהנית "לשאלה מי קיבל בפועל את השירות אין כל חשיבות בהתאם להגדירה לפי החוק"; ובהמשך: "... **שליח שבא לקבל את הכספי בסוף התהליך, אין כל חשיבות**, ומחוקק המשנה לא ביקש לדעת את פרטיו".

29. המבקשת השיבה לטענה זו, בין היתר, כי מבחינה עובדתית הרשות להלבנת הון כלל לא יודעה על העברות כספים ומסירת מזומנים תמורתן, אף לא אודות אונו ציינגן, קל וחומר "שליחיה" ועל כן - טענת ההגנה אינה רלוונטית, והיא תיאורטיבית בלבד.

30. מבלי לקבוע מסמורות במחלוקת העבודה בין הצדדים, הרי שלמיטב הבנתי פרשנותה של ההגנה ביחס ל"העדר חשיבות" בדיות אודות מקבל המזומנים - בלתי סבירה. ראשית, מבחינת השכל הישר, פרשנות זו בלתי מתאפשרת על הדעת, וחوتרת תחת כל הרצינול בחובת הדיווח נשוא חוק איסור הלבנת הון, כמפורט לעיל. שנית, המבקשת הפנתה בתגובהה אל חוברת שהופצה על ידי אגף שוק ההון עם רשות הלבנת הון אל נותני שירותים מטבע, ולפיה אכן קיימת חובה זההות ולתעד כל "שליח" המגיע בשם תאגיד.

31. טיעונה הרביעי והאחרון של ההגנה: על המבקשת "לשכנע את בית המשפט, מעבר לכל ספק סביר, כי המשיב, בזמןאמת, הבין ש'טבע' איננו - כפשותו - מזומנים, וכי הבין שעליו לכלול בדיות את השליחים 'מקבלים השירות' (על אף שהם לא ביקשו את השירות), והם נמנעו מלעשות כן בזדון 'במטרה להכשיל או למנוע' דיווח שיש למסור לרשות לאיסור הלבנת הון".

32. אף זו היא טענה מרחיקת לכת בעיני, אולם פשוטא שאין בידי להכריע בה. חבות ההוכחה שעל התביעה ושאלות מرتתקות אחרות בוגדר פרשה זו בנסיבות הן, בוודאי לעת הזאת; אם בעתיד יוגש כתב אישום - בוודאי היא מותב שישב על המדוכאה, ובחולקו טיפול הזכות חדש ולהכריע (גם) בשאלות העבודה היללו. מה ידע המשיב בעת הרלוונטי, מה הבין אל נכון, ומה לא, ועוד כהנה וכנהנה, כל אלה - קושיות שפטרון לא לי, בשלב מקדמי זה.

33. הנה כי כן, דינה של הבקשה להתקבל. עם זאת, הוואיל והצדדים ניהלו קרב משפטיגריידא, שהתייחס לשאלת חוקיות מעשי או מחדלי המשיב, בבחינת הכל או לא כלום, לא ניתנה הדעת לשאלת השווי הרاءו לתפיסה. **אני מורה איפוא למאשימה להגיש תוך 30 ימים דוח המפרט ומסביר מה שווי התפוזים שבידיה נכון להיום, ומה וכמה מתוכם מן הרاءו להמשיך ולתפוז; הצדדים גם רשאים כموון לנשות ולהגיע להסכמות בנושא, מבלי שהדבר יפגע כموון בזכות הערר של מי מהם.**

34. בכפוף כאמור לעיל, נוכח קיומה של תשתיית ראייתית מספקת לביצוע עבירה של הלבנת הון, בשווי משוער של עמוד 9

עשרות מיליון שקלים, שוכנעתי כי יש לקבל את הבקשה השנייה, ולהורות על המשך החזקתה של המדינה בתפסים, משך 180 ימים מיום הגשת בקשה זו.

מצורנות - أنا העבירו בבקשתה העתק ההחלטה לצדים.

זכות ערר חוק.

ניתנה היום, י"ח אב תשפ"א, 27 ביולי 2021, בהעדር הצדדים.

---

[1] ראו דוח שהוגש לבית המשפט ביום 22.1.2021 על ידי החוקר אריה גורמן (להלן: הדוח); הדוח נסרק למערכת נת המפתח.

[2] על פי הדוח, אבי אוסדון היה איש קשר/ שליח של אונו צ'ינגן' אצל יוני צ'ינגן' (לצ"ן, כי בדוח שהוגש פעמי רשום שם המשפחה "オスудון" ופעם - "אוסדון", הן לגבי אבי והן לגבי שגית).

[3] על פי הדוח, שגית אוסדון הייתה איש קשר/ שליח של אונו צ'ינגן' אצל יוני צ'ינגן'.

[4] ההדגשה כאן, ובכל מקום אחר במסמך – לא במקור.

[5] שטימילא אין בידי – בהליך לכואורי כגון דא – כדי להכריע בה ממש.

[6] סעיפים 11ג(א) (4) ו-(6) לחוק איסור הלבנת הון.